

Казки про мудрість

Чарівна палиця

Чарівна палиця

Жили собі дід та баба. Жили бідно. Мали корівку, а кормити її було нічим. Та й на пашу ні дід, ні баба не в змозі були водити, бо були дуже старі.

Привів дід корову на ярмарок. Ходять навколо корови купці, заглядають їй в зуби. Бачать — корівка хоч і невелика, та здорова. Сторгувалися з дідом, і дід корову продав. Купив собі палицю, щоб було на що спиратися, пляшку горілки й ковбаси, а на решту з горя добре випив.

Пізно ввечері дід приплився додому. Став на дверях п'яний-преп'яний, ледве на ногах тримається й сміється. Побачила стара старого й почала сварити:

— А щоб тебе нечиста сила забрала і в сині скали занесла! Щоб ти на гладкій дорозі ноги поламав! Ану, давай гроші!

— Немає грошей,— відповідає дід.— Корову вовки з'їли!

— Щоб я тебе в своїй хаті більше не виділа! Забирайся, бо кості поламаю!

І пішов дід по світу. Прийшов до річки, добро своє по кущах розклав. Під один кущ — горілку, під другий — ковбасу. Сів та й журиться.

В цей час один пан з панею на прогулянку вийшли. Підійшли до діда:

— Звідки, діду, в тебе оця палиця? — Купив.

— Продай її мені.

— Не продам, бо палиця — чарівна!

— Яка палиця?

— Кажу вам, що чарівна!

Захотів пан переконатися, як то чарує та палиця.

— Ану, покажи, діду, які чудеса твоя палиця виробляє.

Кинув дід палицю в кущ, під яким заховав ковбасу.

Пішов за нею, витяг з-під куща не тільки палицю, але й ковбасу. Здивувався пан та й каже:

— Закуска є, тепер коли б ще й випивка знайшлася. Кинув дід вдруге палицю під інший кущ.

— Ану, паночку, ідіть до того куща, принесіть палицю.

Побіг пан до куща, шукає палицю й знаходить там пляшку горілки. Приніс горілку до діда й ніяк не може надивуватися, що воно за диво.

— Скільки просите, діду, за свою палицю?

— Та коли вже так, паночку, просите, доведеться продати. Платіть шапку грошей!

Побігла пані за грошима. Принесла шапку грошей, висипала дідові. Взяв пан палицю — й швидше додому, щоб, бува, дід не передумав.

Повернувся дід додому з грішми. Помирився з бабою й живуть спокійно.

Другого дня пішов пан в ліс кидати палицю. Кидав, кидав, та все даремно. Зрозумів пан, що дід обманув його, та пізно було.